

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Heriberto Eremitæ Cuthbertus, ex amore, secum mori impetrat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

illud constat, citationem valuisse. Sunt qui narrent, Abbatem Herfeldensem decimis, per vim & iniuriam spoliatum; sub vitæ finem Antistiti nunciari iussisse: se quidem viribus imparem; causa meliorem cedere, atq; etiam vita excedere; sed Deum iudicem futurum, ad quem appellaret. Pararent igitur se ambo, causam in illo tribunali dicturi, vbi gratia & potentia spretis, sola iustitia vim obtineret, & iniustitiæ prævaleret: neque diu postea Abbatem febri obiisse: eodémque tempore, Episcopum, cum equum conscendere vellet, velut fulmine ictum, concidisse, desijssequè, his vocibus viuere: Abripi se ad diuinum tribunal, ibique iudicandum. Inxta hanc narrationem, melior videtur citantis, quàm citati causa extitisse. Ex his perspicitur, Deum prouocationes quasdam, velut legitimas admittere, ac sæpe vnum, alterius causa, è vita exturbare: ne iniustitia dominetur, & triumphet.

C A P V T X X X V I I I .

An etiam se mutuo amantium, simulq; mori orantium preces licite; & quando ille, sicut & citationes supra dictæ, exaudiantur, vel non exaudiantur?

Eur, iustitiæ causâ, duos simul mori non permetteret Deus, qui id sanctis ex misericordia concessit? Beda refert. Heribertum pietate insignem Eremitam, quotannis, ad Cutbertum Episcopum ventitare solitum, vt ab eo salutaribus monitis ad perfectionem augendam incitaretur; tandem ei Episcopum vltimum vale dixisse, quod sciret, diem suæ resolutionis instare. Heribertus qui Cutbertum, eximie amauerat, ad pedes illius se prosteruens, cum lachrymis inquebat: *Obsecro, per Dominum, ne me deseras: sed tui memor sis fidelissimi Sodalis, rogésq; supremam pietatem, vt, cui simul in terris seruiuimus, ad eius videndam gratiam simul transeamus ad calos. Incubuit precibus Antistes, statimq; edoctus in spiritu, impetrasse se, quod petebat à Domino: Surge, inquit, frater mi, & noli plorare, sed gaudio gaude, quia, quod rogauimus, superna nobis clementia donauit. Cuius promissi & prophetia veritatem sequens rerum astruxit euentus; quia & digredientes ab inuicem non se ultra corporaliter viderunt.*

I.

Beda lib. 4.
hist. Eccl. c.
29.

derunt; sed uno eodemque die, hoc est, Kalendarum Aprilium tertia decima egredientes è corpore spiritus eorum, mox beata inuicem visione coniuncti sunt, atque Angelico ministerio pariter ad regnum caeleste translati. Sed Heribertus diutina prius infirmitate decoquitur; illà, ut credibile est, dispensatione Dominica pietatis, ut si quid minus haberet meriti à Cudberto, suppleret hoc castigans longa egritudinis dolor; quatenus aequatus gratia suo intercessori, sicut uno eodemque tempore cum eo de corpore egredi, ita etiam una atque indissimili sede perpetua beatitudinis meruisset recipi. Habemus ergo & causam, cur multos saepe innocentes, immo etiam Religiosos viros Deus sinat diutinis morbis affligari, scilicet ad maiorem, in caelo, coronam promerendam; & insuper, Deum exaudire sanctos pro se inuicem orantes, non ut illis vita ista mortalis prolongetur; sed ut, post unius mortem, mors alterius, in hac lachrymarum valle, non differatur; atque, ut, qui unà Deo, in omni vitæ austeritate seruierunt, etiam unà Deo, in æterna beatitudine perfruantur.

II.

Et cur hoc alij impetrare conantes, peccent, cum sic alios diligant, sicut semetipsos? Nam qui charitate Dei ac sui ardent, saepe exclamant: *Hei mihi, quia incolatus meus prolongatus est?* praesertim quia eos tot corporis & animæ mala, in hac peregrinatione, ad patriam faciunt calidissimè suspirare. Quis enim exul ad patriam non aspiraret? Et prudens peregrinus, (nisi proximi salus aliud exigat) cum Apostolo, magis cupit à corpore, quam à Domino peregrinari. Quis non mallet cum Angelis, & societate beatorum habitare, quam cum habitantibus Cedar, hoc est, cum barbaris ac efferatis gentibus, quæ non habitant in ciuitatibus, sed in tentorijs, iisque nigris & rusticis, quales sunt Arabes? per quos ipsi etiam cacodæmones, Principes tenebrarum harum diaboli, ac homines, ipsis diabolis peiores intelliguntur. Ne autem aulici hinc se excipiant, qui in clarissimis urbibus habitant, nōrint ipsa etiam palatia Principum ac Regum Cedar, hoc est, tabernacula esse rusticorum, si ad caelestis Hierusalem mansiones comparentur. Hinc sanctorum voces sunt: *Multum incola fuit anima mea. Mihi uere Christus est, & mori lucrum. Coarctor desiderium habens dissolui & esse cum Christo. Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis huius?* Ita orare cum ex charitate quis pro semetipso possit, cur non possit etiam pro alio? praesertim cupiente, & vitam beatam miseræ vitæ preferente? Nam multi ad eò diligunt hanc miseram pe-

Philip. 1. 21.
Rom. 7. 24.